

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2008. évi június hó 4. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt ... ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2008. évi február hó 4. napján kihirdetett 4.B.1346/2005/83. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett III.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A megyei bíróság Hajduk Norbert III.r. vádlottat bűnösnek találta a Btk.282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés büntetében, továbbá a Btk. 282.§ (1) bekezdésbe ütköző, de az (5) bekezdés alapján minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés vétségében, ezért halmazati büntetésül kettő év hat hónap börtönbüntetésre ítélte és három évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától. Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményekre tekintettel a szabadságvesztés büntetés tartamát a ténylegesen kiszabható büntetési tételnél a Btk. 87.§ (2) bekezdés b) pontjában foglaltak alkalmazásával enyhébb mértékben, míg a végrehajtás fokozatát a Btk. 45.§ (2) bekezdés szerint eggyel enyhébb fokozatban határozta meg.

Az első fokú ítélet ellen a III.r. vádlott és védője egyaránt a kiszabott büntetés enyhítése céljából élt jogorvoslattal. A perbeszédben kifejtett védői álláspont alapján az alkalmazott főbüntetés tartama nem arányosan került megállapításra a fellebbezéssel nem érintett többi vádlott büntetéséhez mérten. Emellett a védő új igazságügyi elmeorvos- szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványa elutasítását is sérelmezte.

A fellebbviteli főügyészség a Bf.455/2005/2-I. számú átiratában az első fokú ítélet helyes indokainál fogva történő helybenhagyására tett indítványt.

A védelmi fellebbezések alaptalanok.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdés alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy a megyei bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. A bizonyítékok egyenként, és összességükben is történő hibátlan értékelésével teljes mértékben megalapozott tényállást állapított meg.

Ésszerű és elfogadható indokát adta az elsőfokú bíróság annak, hogy III.r. vádlottat érintő tényállást miért II.r. és V.r. vádlottak egybehangzó és következetes vallomásaira alapította a III.r. vádlott részbeni beismerő vallomásán túl.

Az ítélet tábla megítélése szerint a megyei bíróság körültekintően vizsgálta a III.r. vádlott kábítószer függőségére irányuló védelmi hivatkozásokat, továbbá a nyomozási szakaszban beszerzett Dr. - Dr. szakértő páros, valamint egy más ügyben III.r. vádlott vizsgálata során eljáró Dr. - Dr. szakértő páros véleményeinek tartalmát és az azok közti eltérések okát. A szakértői vélemények között fennálló ellentmondásokat a tárgyaláson a szakértők egymás jelenlétében történt meghallgatásával megnyugtatóan tisztázta és e tekintetben indokolási kötelezettségének is kimerítően eleget tett. Helyesen utalt arra, hogy az ellentmondások a vizsgált időszakok eltéréséből is adódtak.

A kérdéses szakértői vélemények és azok kiegészítéseinek aggálymentességét az ítélet tábla álláspontja alapján is csak erősítette Dr. - Dr. szakértők tárgyalási szakaszban beszerzett véleménye, mely tényre figyelemmel szükségszerűen és helyes indoklással került elutasításra a védelem új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványa.

Az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont a III.r. vádlott bűnösségére nézve is, továbbá a cselekmények jogi minősítése is helytálló.

A megyei bíróság helyesen vette számba és nyomatékuknak megfelelően értékelte az enyhítő és súlyosító körülményeket. Ennek eredményeként a törvény szigorát enyhítve kellő tartamban szállította le a Btk. 87.§ (2) bekezdés b) pontja alapján a büntetési tétel alsó határát, így a Btk. 37.§ és 83.§-ban rögzített büntetési célok és elvek érvényesüléséhez szükséges, de egyben elégséges tartamú büntetést alkalmazott. A büntetés tartama meghatározása körében a belső arányosságot is megfelelően érvényre juttatta azzal, hogy a felderített értékesítési láncolat tetején álló büntetett előéletű III.r. vádlottat sújtotta a legszigorúbb büntetéssel.

Az elsőfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának Btk. 45.§ (2) bekezdése szerinti enyhítésével a vádlott életvitelében a cselekmény elkövetése óta beállott kedvező változásokat messzemenőig figyelembe vette. Erre tekintettel az ítélet tábla a főbüntetés enyhítését nem találta indokoltnak.

A mellékbüntetés is törvényesen került alkalmazásra.

A kiadmány hiteléül
tisztviseelő